

'N DOOD-GEWOON AVONDJE

Een dolle komedie in drie bedrijven

door

JOHAN DECKERS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 ANTWERPEN
Tel: 0 33 66 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'N DOOD-GEWOON AVONDJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DECKERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

ISBN- 978- 90-385-13652

Wettelijk depot D/2015/0220/040

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Johan Deckers

www.toneelfonds.be

info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt! Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(4 Dames - 4 Heren)

FERNAND VAN GINDERACHTER:

58 jaar. Directeur-generaal van een hondenkoekjesfabriek.

GERMAINE VAN GINDERACHTER:

53 jaar. Zijn vrouw. Bazig type.

FRANK DEGRAEVE:

26 jaar. Ietwat bedeesd. Onderdanig, panikeert vlug.

Werkt op de firma van Van Ginderachter.

RIA DEGRAEVE:

23 jaar. Vlot en modem.

VICTOR VANDALE :

40 jaar. Conciërge in het flatgebouw. Slonzige slome en ietwat corpulente man.

Verwarde haardos met pet, stompje sigaret in zijn mondhoek. Kaki stofjas.

BOB MOENS :

30 jaar. Huurmoordenaar. Verzorgde en vlotte heer. Italiaans snorretje. Vioolkist.

MIMI:

25 jaar. Barmeid. Trippelt op hoge hakken. Sexy.

GODELIEVE DESCHRIJVERE :

42 jaar. Politie-inspectrice. Ietwat ouderwets. Mantelpakje. Streng voorkomen.

Zwarte bril.

DECOR

Het stuk speelt zich af in de flat van Frank en Ria, op de dertiende verdieping van een groot flatgebouw buiten de stad.

Links vooraan ziet men de doorgeeftafel naar de keuken met twee hoge keukenstoelen ervoor. De keuken zelf is niet te zien.

Linksachter de badkamerdeur en de ingangsdeur. Achteraan een groot venster met een gordijn ervoor.

Rechts vooraan de zithoek: een zitbank, zetel en tafeltje.

Rechts achteraan zijn er twee deuren: naar de slaapkamer en de logeerkamer. Eventueel kan het achterste deel hoger liggen dan het voorste deel.

Tijd

1° Bedrijf: dinsdagavond

2° Bedrijf: woensdagmorgen vroeg

Pauze

3° Bedrijf: woensdagavond

EERSTE BEDRIJF

Dinsdagavond.

(De keukentafel is feestelijk gedekt voor twee personen. Op het salontafeltje staat een bloempot.)

RIA: *(Neuriënd op uit de keuken. Gaat naar barkast, neemt er twee wijnglazen uit, zet ze op de keukentafel en poetst ze. Ze bekijkt de keukentafel keurend.)* Zo, dat ziet er goed uit. *(Kijkt rond, bemerkt bloempot op de salontafel.)* O, jij ziet er uitgedroogd uit. Jij zult wel wat water kunnen gebruiken. *(Af keuken. Op met gietertje. Begiet bloem.)* Zo, dat is beter, niet? *(Kijkt op uurwerk)* God, is het al zo laat? Straks komt de knapste man van de hele wereld thuis en het eten is nog niet klaar. Vlug de oven laten voorverwarmen. *(Af keuken.)*

(Victor op door ingang deur. Sloft naar binnen. Kijkt brieven en krant vluchtig door, legt ze opzij. Hij geeuwt. Geeft de indruk dat hij daar thuis is.)

(Op met fles wijn. Schrikt.) Oh, meneer Vandale, u doet me schrikken.

VICTOR: *(doet pet af)* Mevrouw, u moet me excuseren, ik wist niet dat u al thuis was. Anders was ik natuurlijk niet zomaar uw appartement binnengekomen.

RIA: Ik heb deze namiddag eens vrijaf genomen. Ik wilde mijn man verrassen met een etentje. Maar scheelt er iets, dat u hier...?

VICTOR: Ja, uw man heeft mij een tijdje geleden eens gevraagd om iets te komen nazien in uw flat. Maar u weet ook wel hoe dat gaat. In zo'n groot flatgebouw is er altijd wel iets te doen. En als je er dan als conciërge helemaal alleen voor staat... Nu kan ik echter niet meer herinneren wat er scheelde en daarom dacht ik, omdat er normaal toch nog niemand thuis is op dit uur, om maar eens te komen kijken.

RIA: O ja, de afvoer van de lavabo in de badkamer is lek.

VICTOR: Dat is het. Nu u het zegt. *(af badkamer.)*

RIA: *(Opent venster en zet wijn op richel.)* Zo, die gaan we nog wat

laten afkoelen.

VICTOR: *(Op)* Ik haal even wat gereedschap mevrouwtje, en dan is dat onmiddellijk geregeld. *(Af ingangsdeur.)*

(Ria af in de keuken.)

FRANK: *(Op ingangsdeur. Met aktentas.)* Zoetje?

RIA: *(vanuit keuken)* Ik ben in de keuken.

FRANK: Je bent vroeg thuis vandaag, *(af slaapkamer.)*

RIA: Frank, weetje wat ik voor vanavond gepland heb? Eerst een etentje...

(Victor op ingangsdeur met gereedschapskist en emmer.)

... en dan gaan jij en ik eens heel vroeg naar bed en hebben we nog de ganse avond om eens lekker te... *(op)* Oh meneer Vandale, ik dacht dat u mijn man was.

VICTOR: Dacht u dat of wilde u dat? *(lacht)*

RIA: Meneer Vandale toch...

FRANK: *(Op uit slaapkamer, zonder jas, das los. Neemt brieven en krant om die door te kijken.)* Ah, meneer Vandale, waaraan hebben wij de eer te danken u hier vanavond alweer te mogen begroeten?

VICTOR: Ik kom de afvoer van de lavabo in de badkamer herstellen.

FRANK: Het is toch niet waar hé. Ik heb het u nog maar twee maanden geleden gevraagd en u bent hier al. Ik kon het al tien keer zelf gedaan hebben.

VICTOR: Waarom hebt u het dan nog zelf niet gedaan? Nu, we gaan maar eens aan de slag. Ik heb geen tijd hoor om in de krant te kijken, *(af badkamer.)*

FRANK: Hoe komt het datje zo vroeg thuis bent, zoetje?

RIA: *(aarzelend)* Je weet toch wel wat voor dat het is vandaag?

FRANK: Dinsdag.

RIA: Ja, maar de datum; zegt die je niets?

FRANK: ????

RIA: Vandaag één jaar geleden. Oh Frank, je bent het toch nog niet vergeten?

FRANK: Laat me eens denken. Moest ik iets onthouden van één jaar geleden? Jouw verjaardag kan het niet zijn, dat is maar binnen zes maanden. En die van jouw moeder is het ook niet. Die hebben we nog maar net moeten ondergaan... Ik geef het op. Wat is het?

RIA: *(ontgoocheld)* We zijn vandaag juist één jaar gehuwd.

FRANK: Maar zoetje, bedoel je dat je mij er elk jaar weer zult aan herinneren dat ik ooit eens een grote stommititeit heb begaan? ... Natuurlijk heb ik dat niet vergeten. Hier kijk eens wat ik voor je heb meegebracht. *(Geeft haar juwelendoosje.)*

RIA: Oh Frank, dat had je nu toch niet moeten doen. *(Opent het doosje en haalt er halsketting uit.)* Oh Frank, het is schitterend. *(Wil hem omhelzen, doch stopt als Victor opkomt.)*

VICTOR: *(Op uit badkamer, zonder emmer)* Zo, dat zit er weer op. *(Wijst naar gedekte tafel.)* Hebben jullie soms iets te vieren?

FRANK: Ja, het feit dat we vanaf nu geen natte voeten meer zullen hebben als we onze handen willen wassen.

VICTOR: Oh, daarvan kunt u gerust zijn. Ik heb er een emmer ondergezet.

RIA: Nee, we zijn vandaag juist één jaar getrouwd.

VICTOR: Daar moet op gedronken worden. *(Gaat naar barkast en neemt er een fles uit.)*

RIA: We wilden het eigenlijk onder ons beiden vieren, meneer Vandale.

VICTOR: En vindt uw man dat wel goed dat u en ik... O, sorry, ik begrijp het al. Sorry, ik had het even verkeerd voor.

RIA: Kijk eens wat ik gekregen heb van Frank. *(Toont halsketting.)*

VICTOR: hebt u dat van hem gekregen?

RIA: Ja, het is een schat hé. *(Wil Frank kussen, doch op dat ogenblik steekt Victor zijn hoofd tussen hen beiden om de halsketting te bekijken, zodat hij gekust wordt.)*

VICTOR: O sorry hoor. Nu, ik moet zeggen, als jullie iets te vieren hebben gaat het er toch heel wat rustiger aan toe dan bij dat koppel dat hier voor jullie huurde. Als die iets te vieren hadden, en dat gebeurde gemiddeld tweemaal per maand, dan zat elke

keer hun appartement eivol. Of het nu jongens of meisjes waren weet ik niet, want ze hadden allemaal lang haar. En de ganse avond van die ketelmuziek. Het was om gek te worden. Mijn Blanche werd daar altijd bloedzenuwachtig van. Ze begon nagels te bijten, meestal de mijne. Ze kwam helemaal onder de uitslag, van die grote groene vieze vlekken. Ze klom in de gordijnen. Ze hing aan de luster. En uiteindelijk zette ze zich met haar achterste in een bakje water.

FRANK: Blanche... is dat uw vrouw?

VICTOR: Nee, mijn papegaai! Die is zo op haar rust gesteld. Daarom ook dat wij zo blij zijn dat jullie zo'n rustig koppeltje zijn.

RIA: Is uw vrouw al... Bent u misschien weduwnaar, meneer Vandale?

VICTOR: Ik... Ik ben eigenlijk nog niet gehuwd. Ik heb altijd gedacht dat de liefde ook wel eens aan mijn deurtje zou kloppen; helaas... Maar misschien komt daar binnenkort wel verandering in. Ik... ik ben namelijk naar zo'n huwelijksbureau geweest en nu staat er al enkele weken een advertentie in de kranten. Wacht ik heb ze hier bij me. *(Haalt uit zijn portefeuille een stukje krant en geeft het dan aan Frank.)*

FRANK: Waar... Ah hier: Huwelijksbureau 'Het eeuwige geluk'. "Knappe man, 42 jaar doch ziet er veel jonger uit; van hoge afkomst..."

VICTOR: Ja, ik heb vroeger altijd op de 15e verdieping gewoond.

FRANK: "Aangenaam karakter, slank figuur." Slank figuur?

VICTOR: U wilt toch niet beweren dat ik dik ben? Dan had u me vroeger eens moeten zien. Weet u hoe ze me toen noemden? De dikke Vandale.

FRANK: "Wenst kennis te maken met nette dame met goed inkomen en in het bezit van een auto. Schrijven naar... Gelieve foto bij te voegen... van de auto?"

VICTOR: Wel, wat vindt u daarvan?

RIA: Oh, ik ben zeker dat het u daarmee lukt om een lief vrouwtje te vinden.

VICTOR: Nu, dan ga ik maar. Nog een goede avond, *(af)*

RIA: *(omarmt Frank)* Zo, dan hebben we nu nog een zalig lange

avond helemaal voor ons tweetjes. Ik heb deze namiddag speciaal vrijaf genomen om een lekker etentje klaar te maken en dan...

FRANK: Verrek. En ik heb voor vanavond de baas en zijn vrouw uitgenodigd.

RIA: *(laat Frank los)* Frank, zeg dat het niet waar is. Moet je nu echt vanavond daarvoor uitkiezen? Zijn er dan werkelijk geen avonden genoeg in een jaar om hen uit te nodigen? Ik had er zo op gerekend om onze eerste huwelijksverjaardag gezellig onder ons tweetjes te kunnen vieren.

FRANK: Ik kon echt niet anders zoetje. De baas en zijn vrouw moeten vanavond in de buurt zijn voor een voordracht, en ik voelde me moreel verplicht om ze eens uit te nodigen. Weetje zoetje, die promotie waarover ik je verteld heb? ... Wel, het is natuurlijk nog niet zeker, maar ik denk dat ik toch wel de grootste kans maak om die in de wacht te slepen. Daarom is het ook zo belangrijk om ze eens bij ons uit te nodigen. Het is immers de baas die de beslissende stem heeft in de raad van beheer.

RIA: *(zucht)* Wel, daar gaat dan ons romantisch avondje.

FRANK: Maar nee Ria, de baas en zijn vrouw blijven beslist niet lang. Ze komen enkel langs om een glas te drinken, want ze moeten zeker op tijd zijn voor die voordracht. Zet alles nog even op een laag vuurtje en zodra ze weg zijn, hebben we dan nog de ganse avond voor ons alleen. Sorry zoetje.

RIA: *(zuchtend)* Oké, dan zal ik het eten nog maar wat afzetten. Maar je moet dan niet klagen als je opgewarmde kost op je bord krijgt, *(af keuken)*

FRANK: O zoetje, ik wil je wel verwittigen dat de baas de grootste rokkenjager is die ik ken. Geen enkele rok is veilig voor hem. Maar ik denk dat hij zich vanavond wel koest zal houden, want naar het schijnt is zijn vrouw een echte tang. Je zou hem eens moeten bezig horen op het werk als hij over "zijn gendarm" spreekt.

(Deurbel)

O, daar zullen ze al zijn. Ik doe wel open, zoetje. *(Opent zenuwachtig de deur)* Dag meneer de direc...

(Victor op.)

Verdorie, bent u het weer?

VICTOR: Deze mensen waren op zoek naar u, en ik heb ze dan maar naar boven gebracht.

(Fernand en Germaine op.)

FRANK: Meneer de directeur-generaal, welkom en mevrouw Van Ginderachter, welkom.

GERMAINE: Die stommeling van een echtgenoot van me was er toch wel in geslaagd om te vergeten in welk appartement we moesten zijn. Gelukkig heeft deze brave man hier ons geholpen.

FRANK: Ja, dat kan gebeuren. Een mens heeft soms zoveel rond zijn hoofd nietwaar.

GERMAINE: Errond is mogelijk. Maar erin zeker niet. Waaraan ik dat verdiend heb om met zo'n stommeling...

(Ria op.)

FRANK: Ah, daar is mijn vrouw. Ria, mag ik je voorstellen? Dit is Mevrouw Van Ginderachter... En dat is haar stommeling... Haar echtgenoot, meneer de directeur-generaal Van Ginderachter.

(Ria geeft beiden een hand.)

FERNAND: Frank, beste kerel, hebt me nooit verteld dat jij zo'n leuk vrouwtje hebt. Met alles erop en eraan. *(Kusthand via arm tot schouder.)*

GERMAINE: Fernand! Wel, mogen we nog binnenkomen of moeten we hier blijven staan?

FRANK: Nee, natuurlijk niet. Kom toch vlug binnen en maak het u gemakkelijk.

(Victor wil ook binnenkomen. Frank houdt hem tegen, duwt hem naar buiten en sluit de deur.)

Dag meneer Vandale.

(Germaine gaat naar de zitbank, onderweg met vinger over een kast wrijvend om te kijken of er geen stof op ligt. Fernand begeleidt Ria naar de zetel.)

Mag ik uw mantel aannemen, mevrouw?

GERMAINE: Nee, ik ben niet van plan om lang te blijven. Was het niet dat Fernand, ik zou... *(Ziet dat Fernand zich naast Ria op de*

leuning van de zetel wil zetten.) Fernand! Hier!

FERNAND: Maar Germaine...

GERMAINE: Hierrr!

FERNAND: Daarr?

GERMAINE: En vlug wat!

FERNAND: Ja schat. *(Zet zich neer naast Germaine.)*

FRANK: Wel, wat mag ik voor u inschenken, meneer de directeur-generaal? Zoals gewoonlijk op kantoor een dubbele whisky? Met of zonder water?

(Ondertussen haalt Ria een schaalje notjes.)

FERNAND: *(Heeft tevergeefs zitten zwaaien naar Frank dat hij niet over whisky mocht praten.)* Geef mij maar zonder water... Met water... Zonder whisky. *(Telkens kijkt Germaine kwaad.)*

FRANK: *(Doet het)* En u mevrouw, wat mag ik u aanbieden? Een glaasje porto misschien?

GERMAINE: Jongeman, u kunt mij geen enkel, maar dan ook absoluut geen enkel plezier doen met één of andere alcoholische drank. Ik heb nog nooit een druppel alcohol over mijn lippen gehad en ik ben ook niet van plan om dat ooit te doen. Trouwens, ik vind het allemaal weggegooid geld.

FERNAND: Gierige vrek.

GERMAINE: Wat?

FERNAND: Hier is een vlek. *(wrijft over leuning van zetel.)*

FRANK: Kan ik u dan iets anders aanbieden? Fruitsap, koffie, water?

FERNAND: Azijn?... 't Kan zijn.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze